

באורייה – כתיב לנו במלל יון דוד מילוט. וכאן ראי כל מקהלת לנו מלייט פטום זו מנכחו עז כל חורין כי אוס נגנומאו כל מילא כמוציאו יוס זומר דסמן קלא לדוחה בסופר ימייס (נ"ז) סאנטיגו יילט על פלנטה ומקבני הצעפין קרען בגדריהם כוון שוגנעו להר הבית ראו שועל שיצא מבית קדשי הקודשים החחילן חן וכוכן ור"ע מצחיק אמרו לו מפני מהacha מצחיק אמר להם יין משאות יימפני מה ארחים בויכים אמרו לו מקום שכחוב בו ו/or נגנומה ודכון עוז יטנו וקיטס וקיטום כבירותם ק"ה לשעל נגנום הקרב יומת ועכשו שועלים הלוינו בענאל נבנכה אמר לדלמי טול בנוולס (ט) קולד גוללה ו"ע דמהה שאהו מהר נפסח צי' לאלהן לך אני מצחיק דכתיב וואעדיה ל' עדים נאמנים (פסחים דף ט). יייח ודקלה ערפיטים ("מיטים שיזו") ולכיב עוז יטנו את אורייה הדchan את וכדריה בן יבריכו' וכו' מה עניין קיטיס ווקיטס בכירונות יולו על מכם מכם וועל ליטע סקימה כמה כיביך פטנגו' גומין מפקנעם דאליה קרל מפקנעם לדלטע מה לבן קהיא אמר לך כל קיטיס אטמיס או'ל' עיל' קהה נכווה במקדש שני' אלא תלה הבדוח נבוארו של זכרייה העמיד נס עאי' טכל ביט לדען וצוי צי' כל קהה מיט' יי' בנבוארו של אורייה: אורייה בתה' לען במללכם מהו' יי' צוין שרדה תחרש (ווג') בכוורתה בתה' עוד ישבו וקיטים מהו' יי' צוין שרדה תחרש (ווג') בכוורתה בתה' עוד ישבו וקיטים של אורייה היית מתיריא של אתחקים נבוארו של זכרייה עכשו שנקימעה נבוארו של אורייה בידיע שבוארו של זכרייה מתקימת בלשונה אמרו לו: עקיבא ניחתנו;

הנחות הב'ח

הדרן עדכ לאו הון תלוקין וסליקא לה מסכת מכות

אָזֶה כְּלָמָד בְּמִסְכָּם יַעֲשֵׂה וְיַזְרֵל לְגַתְּחוֹ בְּמִלְחָמָה כַּסְפָּם יַעֲכֹד :